

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **J. P.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2017, č. j. KUKHK-12645/DS/2017/GL,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Broumov, odbor dopravy (dále jen „městský úřad“) zaslal žalobci dne 12. 7. 2016 oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů námitky podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále

jen „zákon o silničním provozu“). Městský úřad rozhodnutím ze dne 19. 12. 2016, č. j. PDMUBR 36284/2016 DOP, tyto námitky zamítl a potvrdil provedený záznam. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí městského úřadu odvolání, které zamítl žalovaný v záhlaví specifikovaným rozhodnutím.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobce předně namítl, že žalovaný se nezabýval důkazními prostředky přiloženými k odvolání, jimiž byla rozhodnutí jiných odvolacích správních orgánů. Konkrétně se jednalo o rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014. Dle jeho názoru se tato rozhodnutí vztahovala ke skutkově obdobným věcem, přičemž správní orgány v daných případech posuzovaly i dílčí podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) z hlediska, zda mohou být způsobitelným podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče.
3. Závěry obsažené v těchto rozhodnutích o vadách pokutových bloků zakládající jejich nezpůsobilost být řádnými podklady pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče by dle žalobce měly být respektovány i jinými správními úřady. Vyjádřil přesvědčení, že by mezi krajskými úřady měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných. Tytéž správní orgány v jiné místní působnosti by neměly postupovat a rozhodovat odlišným způsobem. Připomněl zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.
4. Žalobce v odvolání napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný však tyto podklady neposuzoval, vycházel pouze z oznámení věcně příslušných oddělení policie o tom, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán a o němž bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Takové oznámení podle žalobce nemůže být dostatečným důkazem, mělo by být porovnáno s rozhodnutím vydaným v blokovém řízení.
5. Z jednotlivých rozhodnutí z blokových řízení by pak dle žalobce měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jeho názoru naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu.
6. Žalobce dále popsal několik typových případů, kdy rozhodnutí z blokového řízení není dle jeho názoru způsobitelným podkladem pro záznam bodů. Například v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti označil za nedostatečný popis přestupkového jednání formulace „*rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)*“. V případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem považuje za nedostatečný popis jednání ve formátu „*neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy*“. Z rozhodnutí musí být dle žalobce rovněž naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke

spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.

7. K jednotlivým pokutovým blokům, z nichž správní orgány vycházely v posuzovaném případě, žalobce uvedl následující:
- K pokutovému bloku ze dne 9. 7. 2016 žalobce namítl, že v kolonce „pokuta uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci. Dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (zda k přestupku došlo na soukromém pozemku či veřejné pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupku. Je zde uvedena pouze obec a ulice, nikoli číslo popisné budovy, u níž mělo ke spáchání přestupku dojít. Chybně je uvedena také právní kvalifikace „§ 18/4 z. č. 361/2000 sb“, správně by mělo být „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
 - K pokutovému bloku ze dne 17. 3. 2016 žalobce namítl, že v kolonce „pokuta uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci. Dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (zda k přestupku došlo na soukromém pozemku či veřejné pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupku. Popis skutku je uveden ve formátu „nepřipoutané dítě“, což nepopisuje porušení žádné povinnosti řidiče stanovené zákonem. Chybně je uvedena také právní kvalifikace „§ 6/1c z. č. 361/2000 sb“, správně by mělo být „§ 6 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
 - K pokutovému bloku ze dne 20. 7. 2015 žalobce namítl, že v kolonce „pokuta uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci. Dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (zda k přestupku došlo na soukromém pozemku či veřejné pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupku. Popis skutku je uveden ve formátu „pásky“, což nepopisuje porušení žádné povinnosti řidiče stanovené zákonem. Chybně je uvedena také právní kvalifikace „§ 6/1a z. č. 361/2000 sb“, správně by mělo být „§ 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
 - K pokutovému bloku ze dne 9. 5. 2015 žalobce namítl, že v kolonce „pokuta uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“. Rozhodnutí tak obsahuje chybnou právní kvalifikaci. Dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokovém řízení vydal (zda k přestupku došlo na soukromém pozemku či veřejné pozemní komunikaci), není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupku. Chybně je uvedena také právní kvalifikace „§ 18/4 z. č. 361/2000 sb“, správně by mělo být „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“.
8. Podle žalobce zmíněné pokutové bloky nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť jednotlivé přestupky v nich nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Není tedy patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení. Předmětné pokutové bloky nesplňují požadavky, jež na ně klade judikatura Nejvyššího správního soudu.

9. Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že pokutové bloky, na jejichž základě byly v evidenční kartě žalobce v registru řidičů zaznamenány jednotlivé přestupky a stanovený počet bodů, jsou řádně vyplněny. Obsahují všechny náležitosti, včetně popisu jednání, z něž vyplývá naplnění skutkové podstaty přestupku. Podle (byť stručných) údajů uvedených v blocích není pochyb o tom, že se žalobce dopustil předmětných přestupků. Pokutové bloky jsou v souladu s příslušným oznámením o uložení pokuty. Nejedná se tedy o nezpůsobilé podklady pro záznam bodů v registru řidičů.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). O věci samé rozhodl bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s takovým projednáním věci udělili souhlas dle § 51 odst. 1 s. ř. s.
12. Předmětem přezkumu v této věci je rozhodnutí o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností zaznamená řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení, stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek (§ 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu). Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu). Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f zákona o silničním provozu).
13. Rozsah řízení o námitkách vymezil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 – 44, podle něž „[s]právní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je

příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.“

14. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobitelným podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění (viz také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 – 59).
15. K blokovému řízení pak Nejvyšší správní soud setrvale judikuje (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 – 20), že se jedná o zjednodušené řízení, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem – uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje § 84 a § 85 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích [s účinností od 1. 7. 2017 § 91 a § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich].
16. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012 – 20, pokutový blok nelze po obsahové stránce posuzovat „s rigidní přísností (...) Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobnosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobnosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“
17. Shodně se k dané problematice Nejvyšší správní soud vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013, č. j. 4 As 8/2013 – 27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený

na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.”

18. Žalobce v nyní projednávané věci předně namítl, že žalovaný vůbec neposuzoval způsobilost podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalovaný údajně vycházel pouze z oznámení věcně příslušných oddělení policie o tom, že žalobce měl spáchat přestupek. Postupoval tak odlišně, než ve skutkově obdobných věcech postupuje například Krajský úřad Moravskoslezského kraje, který posuzuje i dílčí podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) z hlediska, zda mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (viz výše body 2-4 rozsudku).
19. Krajský soud shledal uvedenou námitku nedůvodnou. Správní orgány v tomto případě nepostupovaly jinak, než je obvyklou praxí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného i jemu předcházejícího rozhodnutí městského úřadu je patrné, že správní orgány vycházely nejen z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, ale také z kopií jednotlivých pokutových bloků, které si městský úřad vyžádal od příslušných orgánů (a které jsou součástí soudu předloženého správního spisu). U těchto podkladů pak ověřovaly, zda splňují náležitosti pro záznam bodů a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchaným přestupkům.
20. Žalobce dále v obecné rovině popsal typové případy, kdy rozhodnutí z blokového řízení není dle jeho názoru způsobilým podkladem pro záznam bodů. Následně označil vady, které dle něj vykazují jednotlivé pokutové bloky, jež byly podkladem pro záznam bodů v posuzovaném případě (viz výše body 5-8).
21. Krajský soud k těmto námitkám nejprve obecně konstatuje, že ačkoliv se žalobce dovolává judikatury Nejvyššího správního soudu vymezující obsahové náležitosti pokutových bloků, závěry této judikatury výrazně dezinterpretuje. Žalobce se mýlí, pokud tvrdí, že není přípustné, aby pokutový blok byl vyplněn za užití strohých a zkratkovitých formulací. Jak je patrné z výše citovaných rozsudků, Nejvyšší správní soud naopak výslovně dovozuje, že popis přestupku na pokutových blocích může být zestručněn a uveden v hovorové formě a že může obsahovat strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
22. Žalobce konkrétně rozporuje podklady pro záznam bodů do registru řidičů u jeho osoby celkem ve čtyřech případech přestupků projednaných v blokovém řízení, a to přestupků spáchaných ve dnech 9. 5. 2015, 20. 7. 2015, 17. 3. 2016 a 9. 7. 2016.
23. Krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích, na nichž jsou zaznamenány přestupky ze dne 9. 5. 2015, 20. 7. 2015, 17. 3. 2016 a 9. 7. 2016, je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho rodné číslo (resp. datum narození), jeho adresa místa pobytu, uvedeno ověření totožnosti (dle občanského průkazu nebo řidičského průkazu), na pokutových blocích je jeho podpis (což ostatně ani nerozporoval). Pokutové bloky jsou opatřeny otiskem razítka Policie České republiky nebo městské policie.
24. Pokud jde o specifikaci místa spáchání přestupku, u všech přestupků žalobce namítl, že z rozhodnutí není jednoznačně seznatelné místo spáchání přestupku, že není uvedena kilometráž komunikace, ani přesné místo spáchání přestupkového jednání.

25. Krajský soud ověřil, že na pokutovém bloku u přestupku ze dne 9. 5. 2015 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „*Náchod, ul. Kladská, sil. II/303 (u fir. Šimek)*“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 20. 7. 2015 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „*Hejtmánkovice*“, na pokutovém bloku u přestupku ze dne 17. 3. 2016 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „*Police nad Metují, II/303*“ a na pokutovém bloku u přestupku ze dne 9. 7. 2016 je uvedeno jako místo spáchání přestupku „*ul. Žitavská, Mimoně*“.
26. Dle krajského soudu jsou shora uvedené specifikace místa spáchání přestupků dostatečné, neboť z pokutových bloků je zřejmé, kde k přestupku došlo. Pokud je uveden jen název obce, příp. ulice i bez čp. nebo jiné specifikace, či pouze název obce, ani tak zaznamenané místo není s to zpochybnit způsobilost takového pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru. Jestliže byl žalobce v obci uvedený na bloku v konkretizovaný den a čas kontrolován hlídkou Policie ČR nebo městskou policií a ze záznamů na pokutovém bloku vyplývá, že vozidlem (specifikovaným registrační značkou) porušil některou povinnost stanovenou na bloku uvedeným ustanovením zákona o silničním provozu, přičemž žalobce byl s tímto zjištěním srozuměn (což stvrdil svým podpisem), pak nevznikají žádné pochybnosti o místě spáchání konkrétního přestupku, ani o jeho záměně s jiným přestupkovým jednáním apod. To žalobce ani netvrdí, ostatně kromě obecné námitky neuvedení přesnější specifikace místa spáchání přestupku ani on k tomu nic dalšího, tj. jaký důsledek spojuje s neuvedením přesnější specifikace místa, neuvedl. K tomu je nutno současně konstatovat, že ani ze shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo na pokutovém bloku nezbytně nutné uvádět číslo komunikace a její kilometrové místo nebo v malé obci, která často nebývá členěna na ulice, vypisovat číslo popisné domu (nebo jinou bližší identifikaci), kde mělo k přestupkovému jednání dojít.
27. Pokud jde o přestupkové jednání, krajský soud ověřil, že na všech pokutových blocích je vyplněna doba spáchání přestupku (čas s přesností na minuty) a místo spáchání (viz shora). Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 9. 5. 2015 je dále uvedeno „*rychlost v obci R 50/65/62 km/h § 18/4 z.č. 361/2000 Sb.*“ a že pokuta byla udělena za přestupek podle „*§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.*“ Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 20. 7. 2015 je dále uvedeno „*přepravoval dítě bez autosedačky ve vozidle, § 6/1c bod 1 z.č. 361/2000 Sb.*“ a že pokuta byla uložena za přestupek dle „*§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.*“. Na pokutovém bloku u přestupku ze dne 17. 3. 2016 je dále uvedeno „*§ 6/1c z.č. 361/2000 Sb. - nepřipoutané dítě*“ a že pokuta byla uložena za přestupek dle „*§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.*“. Konečně na pokutovém bloku u přestupku ze dne 9. 7. 2016 je dále uvedeno „*§ 18/4 z.č. 361/2000 Sb. - překročení rychlosti v obci 50/64/61*“ a že pokuta byla uložena za přestupek dle „*§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.*“
28. Krajský soud má za to, že přestupkové jednání bylo ve všech pokutových blocích popsáno dostatečně a není žádných pochyb o tom, jakého přestupkového jednání se žalobce v jednotlivých případech dopustil. Ostatně žalobce ani neuvádí žádné konkrétní důvody, proč by tomu u některého z těchto pokutových bloků mělo být jinak. Krajský soud opětovně připomíná, že blokové řízení má méně formální povahu a pokutový blok nelze po obsahové stránce srovnávat s jinými rozhodnutími vydávanými správními orgány. Zejména z praktických důvodů (tj. s ohledem na velikost pokutového bloku,

terénní podmínky, za kterých je vydáván, a omezený časový prostor při jeho vydání) je zcela odůvodnitelné uvádění zkratk, hovorových výrazů a strohých formulací.

29. Pokud jde o použité zkratky v číselném formátu „R 50/65/62 km/h“ a „50/64/61“, lze vzhledem k dalšímu obsahu předmětných bloků dospět k jednoznačnému závěru (navíc to bylo vyjádřeno i slovně), že žalobce při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření. Vymezení protiprávního jednání vyplývá ze shora uvedeného popisu přestupkového jednání a současného odkazu na příslušné ustanovení zákona o silničním provozu, z něhož vyplývá, o jaké porušení zákona o silničním provozu se jednalo (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci nebo mimo obec). Tři číslce uvedené v popisu přestupku na pokutových blocích proto s ohledem na uvedené nelze vyložit jinak, než že první údaj značí možnou maximální povolenou rychlost, další údaj znamená rychlost naměřenou žalobci a třetí údaj znamená rychlost po zohlednění možné odchylky měřicího zařízení. Údaj uvedený ve zmíněném číselném formátu je tedy zcela srozumitelný a odpovídá právní kvalifikaci, na základě které byl žalobce sankcionován.
30. Shora popsané specifikace přestupkových jednání tedy splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na jednotlivých pokutových blocích uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo.
31. Neobstojí ani námitka, že jde o vadnou právní kvalifikaci, pokud je na pokutovém bloku v kolonce „pokuta uložena za přestupek dle §“ uveden údaj „§ 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ atd. Zkrácenou formulaci příslušných ustanovení namísto jejich přesného vypsání jako „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb.“ lze bezpochyby akceptovat, neboť jde o formulaci obecně užívanou a zcela srozumitelnou. I s ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu je nutno považovat takovou právní kvalifikaci spáchaného přestupku na pokutovém bloku za zcela dostačující.
32. Ani o věcné příslušnosti orgánu, který blokové pokuty vydal, nevznikají žádné pochybnosti. Na každém pokutovém bloku je otisk razítka Policie České republiky nebo městské policie, přičemž jedním z úkolů těchto orgánů je odhalovat přestupky a oznamovat je následně orgánům příslušným k jejich projednání. V případě provádění kontrol na pozemních komunikacích pak není pochyb o tom, že se jedná o místo veřejně přístupné, a pokud Policie ČR nebo městská policie na takové komunikaci provádí kontrolu projíždějících vozidel, jedná zcela v souladu se zákonem. Skutkové podstaty přestupků, za které byl žalobce sankcionován, se dotýkají porušení některé z povinností účastníků provozu na pozemních komunikacích. Pokud snad byl žalobce názoru, že se v řešených případech nenacházel na pozemní komunikaci, měl tuto výhradu vznést při projednání přestupku v blokovém řízení. Žalobce však sám ani netvrdí, že k předmětným přestupkům mělo dojít nikoliv na místě veřejně přístupném (pozemní komunikaci), ale na konkrétním soukromém pozemku.
33. Krajský soud uzavírá, že zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích (pokutových blocích) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobci se nepodařilo relevantně zpochybnit způsoblost

jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

V. Závěr a náklady řízení

34. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 24. května 2019

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu